

wolańe do wojny; daži ten nowy bužo sapowedańe měra! Grimajužy šypno že torm do kopize, skoro teke kſchýwo zerkwi, a mroki dyma lesche gorěj k ňebju, tych pscheskjaržeze, ako tu wojnu ſu ſawinowali! — Kaf mě hutſchoba tak boli pschi mojej ſkonzowanej zerkwi! Ta rědowna roſdroſcžona, jich domy kamžy; ňej ga žeden konz tog zaſchneg domapytania? Kyrie eleifon!

Wjaſ a pola.

Nět pojž ſobu do jſy, kaf tam huglēda? Wižiſč te žery we ſczenach a kſchywach? To ſu te granaty naporali. Kaf te hočenža wiſe, rota laže, žutka do kufow, — to ſchykno jo ſbite wot tych dobyvatow, ako do dworow a domow že ſu bili, ſchuder winikow kałajuze! — Hoglēduj že teke, až ňebdu ſchi wot ſlědka podteptasch; ňeſkyſch, kaf te marſchujuze ſpivaju: „Do Franzojskeje, Franzojskeje, Niſka, ſij do Franzojskeje!“ Měj twojej wozy teke přesy, až ňebžoſč že potokonisch; tam laže ſaboge wojaſi, ſaboge koňe, roſchytana broń; pschestupuj how a tam. Luže ſtoje pla ſwojich ſkonzowanych domow a płaču. Neboli ſchi teke hutſchoba? Lej, to jo wojna! ta ňepſchafcha ſa mojim a twojim. Poglēdnij ras na twojo gumno. Žo ſu te ſtruſe, te roſtliny? Do nizog ſteptane! Žyn ſa tym kameňanym płotom ſu te Turkoſe kolenkujuze rizali a ſtſchelali, meñeze, až te Niſze deje že psched nimi hulekasch. Něto tam laže; jadnomu ſu morſgi roſlescheli, drugi ma gubu połnu ſemje, ruku ſchifchci na brust, žož ta ſmertna rana jo kſcha-